

§ 60.

Naar Forældre i Medfør af § 59 bestyrer umyndiges Midler, har de samme Ret som tidligere til at nyde Udbyttet af Midlerne, indtil Barnets fylder 18 Aar. B. G. B. § 1666, 2det Stykke, §§ 1667, 1668, 1670—1672, jfr. nærværende Lovs § 3, og de øvrige hidtil gældende Regler om Ophøret af Forældrenes Beføjelser anvendes med de fornødne Lempelser. Bestyres Midler af den i § 59, 1ste Stykke, angivne Art paa anden Maade, bør Overøvrigheden som Regel for Tiden, indtil Barnet fylder 18 Aar, paa Forældrenes Begæring tillægge dem Ret til Indtægten af Midlerne, hvor dette vilde stemme med ældre Rets Regler.

§ 61.

De før den 1. Januar 1922 gældende arveretlige Regler, derunder Bestemmelserne i B. G. B. §§ 2287 og 2332, finder fremdeles Anvendelse, hvor Arveladeren er død før den nævnte Dag.

§ 62.

I Kraft bliver Bestemmelsen i § 31, 2det Punktum, samt Forordningen af 18. Juni 1777 med senere Ændringer. Forordningen af 13. Maj 1769 med dertil sig sluttende senere Bestemmelser faar ikke Gyldighed i de sønderjydske Landsdele.

§ 63.

Ved Arvefald efter Udgangen af December 1921 skal Forordning af 21. Maj 1845 §§ 10—13, forsaavidt Forskudet er ydet før det nævnte Tidspunkt, undergives følgende Modifikationer, jfr. ogsaa § 47:

Afkortning kræver ingen Villiestilkendegivelse, forsaavidt Ydelsen efter hidtil gældende Ret skulde afkortes ifølge Loven; Arveladeren kan dog bestemme, at Afkortning ikke skal ske.

Hvor det efter hidtil gældende Ret var en Betingelse for Afkortning, at Afkortning blev foreskrevet samtidig med Ydelsen, har en senere truffen Bestemmelse om Afkortning ingen Virkning.

§ 64.

Ved arveretlige Retshandler bedømmes Spørgsmaalene om Form og Habilitet efter den Lovgivning, der gjaldt paa Retshandelens Tid.

Den, der før den 1. Januar 1922 havde Evnen til at oprette Testamente og har oprettet et retsgyldigt Testamente, beholder Evnen til at testere, selv om han ikke er fyldt 18 Aar.

Om Arveladerens Disposition overskrider de Grænser, Loven sætter for hans Raadighed over Efterladenskaberne, afgøres efter den ved Arveladerens Død gældende Lovgivning.

§ 65.

Dersom en Arving før Indførelsen af den danske Straffelov er idømt Straf for en Handling, der vilde gaa ind under Straffelovens § 304, og ikke inden Udgangen af December 1921 har opnaaet Arveladerens Tilgivelse, jfr. B. G. B. §§ 2337 og 2343, tager han ikke Arv, hvis Arveladeren ved Testamente har erklæret dette for sin Villie.